

Sygn. akt II PZ 13/10

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. L.

przeciwko Specjalistycznemu Centrum Medycznemu w P. Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 czerwca 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ś.

z dnia 21 lipca 2009 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ś. postanowieniem z dnia 21 lipca 2009 r. odrzucił skargę powódki H. L. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 7 lipca 2008 r. w sprawie VII Pa .../08.

W motywach postanowienia Sąd drugiej instancji wskazał, że wyrokiem z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie IV P .../07 Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo H.L. o zasądzenie od Specjalistycznego Centrum Medycznego w P.

Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie warunków pracy i płacy. Apelacja powódki od tego wyroku została oddalona przez Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 7 lipca 2008 r. Pismem z dnia 1 grudnia 2008 r., doręczonym powódce 2 grudnia 2008 r., strona pozwana ponownie wypowiedziała jej warunki pracy i płacy, wskazując jako przyczynę likwidację stanowiska starszej pielęgniarki ds. oświaty zdrowotnej, tj. z przyczyn ekonomicznych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników oraz zarządzenia dyrektora Specjalistycznego Centrum Medycznego w P.

W dniu 6 kwietnia 2009 r. pełnomocnik powódki wniósł na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 7 lipca 2008 r., powołując się na zatajoną przez pozwaną a istotną dla orzeczenia okoliczność wydania w dniu 12 marca 2008 r. przez dyrektora pozwanej zarządzenia nr 12/08 o likwidacji z dniem 1 maja 2008 r. stanowiska pielęgniarki ds. oświaty zdrowotnej, które to stanowisko zostało zaproponowane powódce pierwszym wypowiedzeniem zmieniającym, o czym powódka wiedzę uzyskała dopiero 5 stycznia 2009 r., kiedy w kolejnej sprawie doręczono jej odpis odpowiedzi na pozew, do której dołączono to zarządzenie. Pełnomocnik powódki wskazał nadto na objęcie powódki ochroną przed zmianami w treści stosunku pracy wynikającą z art. 32 ustawy o związkach zawodowych, która to okoliczność była znana pracodawcy, podczas gdy powódka nie dysponowała odpisami uchwał zarządu związku zawodowego podejmowanymi w jej sprawie.

Sąd Okręgowy podniósł, że w wypadku, gdy przyczynę wznowienia stanowi późniejsze wykrycie takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, termin do wniesienia skargi, o którym mowa w art. 407 § 1 k.p.c., należy liczyć od dnia ich „wykrycia”, czyli dowiedzenia się przez stronę o ich istnieniu. O istnieniu środka dowodowego w postaci zarządzenia dyrektora strony pozwanej powódka dowiedziała się zaś już w dniu 2 grudnia 2008 r., kiedy to potwierdziła własnoręcznym podpisem odbiór pisma wypowiadającego jej warunki pracy i płacy powołującego się w treści na to zarządzenie, co w zestawieniu ze

wskazaną przyczyną wypowiedzenia w postaci likwidacji stanowiska dawało rozeznanie odnośnie do zawartości tego zarządzenia wystarczające do uznania, iż w tym właśnie dniu powódka posiadała wiedzę o okolicznościach uprawdopodobniających podstawę wznowienia. Skarga została jednak wniesiona dopiero 6 kwietnia 2009 r., a zatem po upływie przewidzianego przepisami trzymiesięcznego terminu i z tej przyczyny po myśli art. 410 § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Powódka złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, wnosząc o jego uchylenie i nadanie biegu sprawie.

Żaląca zakwestionowała stanowisko Sądu, iż o istnieniu podstawy wznowienia dowiedziała się już 2 grudnia 2008 r., wskazując na brak w piśmie wypowiadającym jej warunki jakichkolwiek oznaczeń identyfikujących to zarządzenie, jak również nieznaną jej treść. Wiedzę o tych okolicznościach powzięła dopiero 5 stycznia 2009 r., wobec czego od tej daty należy liczyć termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, liczoną od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. W wypadku, gdy przyczynę wznowienia stanowi późniejsze wykrycie takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy (art. 403 § 2 k.p.c.), termin ten należy liczyć od dnia ich „wykrycia”, tj. dowiedzenia się przez stronę o ich istnieniu. Należy przy tym zauważyć, że chodzi w tym wypadku nie o dowiedzenie się o istnieniu jakichkolwiek środków dowodowych, ale takich, które mogłyby mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia. Strona swoją świadomością powinna więc objąć zarówno fakt wykrycia konkretnego środka dowodowego, jak również jego prawdopodobny wpływ na wynik sprawy. Nie chodzi jednak w tym wypadku o uzyskanie przez stronę pewności, czy też kwalifikowanego, np. wysokiego prawdopodobieństwa, w zakresie wpływu wykrytego środka dowodowego na treść rozstrzygnięcia, wystarczająca bowiem w tym wypadku jest sama świadomość istnienia prawdopodobieństwa takiego wpływu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009 r., III CZ 11/09, LEX nr 492153).

O ile zatem można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, iż wiedzę o wydaniu przez dyrektora strony pozwanej zarządzenia o likwidacji stanowiska starszej pielęgniarki ds. oświaty zdrowotnej skarżąca uzyskała już w dniu 2 grudnia 2008 r., kiedy odebrała wypowiedzenie zmieniające powołujące się na to zarządzenie (ale bez numeru i daty jego wydania), o tyle trudno zaakceptować pogląd, iż od tego dnia powódka swoją świadomością obejmowała także prawdopodobny wpływ tego środka dowodowego na wynik sprawy. Z faktu, iż 1 grudnia 2008 r. wypowiedziano jej warunki pracy i płacy na skutek likwidacji zarządzeniem dyrektora strony pozwanej zaproponowanego jej uprzednio stanowiska starszej pielęgniarki ds. oświaty zdrowotnej nie wynika nawet prawdopodobieństwo wpływu tego środka dowodowego na rozstrzygnięcie sprawy toczącej się w przedmiocie poprzednio dokonanego wypowiedzenia zmieniającego i zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 7 lipca 2008 r. Dopiero z daty i treści tego zarządzenia płynie bowiem wniosek, iż w dniu 12 marca 2008 r., tj. w dniu następnym po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji (wyrok z 11 marca 2008 r.), dyrektor strony pozwanej zarządził likwidację stanowiska zaproponowanego powódce wypowiedzeniem zmieniającym, które kwestionowała co do jego zasadności, zaś przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd drugiej instancji (wyrokiem z 7 lipca 2008 r.) stanowisko to już nie istniało (zostało zlikwidowane z dniem 1 maja 2008 r.). Dopiero świadomość tych okoliczności, którą powódka uzyskała po zapoznaniu się z treścią zarządzenia dołączonego do odpowiedzi w kolejnej sprawie, co nastąpiło 5 stycznia 2009 r., uzasadnia twierdzenie o prawdopodobnym wpływie tego środka dowodowego na wynik sprawy, a zatem dopiero od tej daty liczyć należy termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. W takiej sytuacji, jak wskazał Sąd Okręgowy w końcowej części uzasadnienia postanowienia, skarżąca zachowała zaś termin do wniesienia skargi, a tym samym jej odrzucenie nastąpiło z naruszeniem art. 410 § 1 k.p.c.

Zażalenie okazało się zatem uzasadnione, wobec czego z mocy art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.